

Na prievoze stála, žalostne plakala: Prevez, prevez, prievozníčku, dám ti pol toliara.

Nemala čím platiť, musela sa vrátiť, musela tá švárna panna milého utratiť. Šiel jej milý z vojny všetok dorúbaný; tam za vodou v čiernej zemi leží zahrabaný.

Chcela ho videti, s ním sa potešiti, jeho hlávku dorúbanú šatkou obviazati.

Melódia: [Sl. sp. III 124] - [Sl. sp. III 426] - [Sl. sp. III 473].

Už odbila jedna z polnoci hodina, [: ešte sa môj milý po ulici túla. :]